Walt Disney's

DONALD DUCK

EEN VROLIJK WEEKBLAD

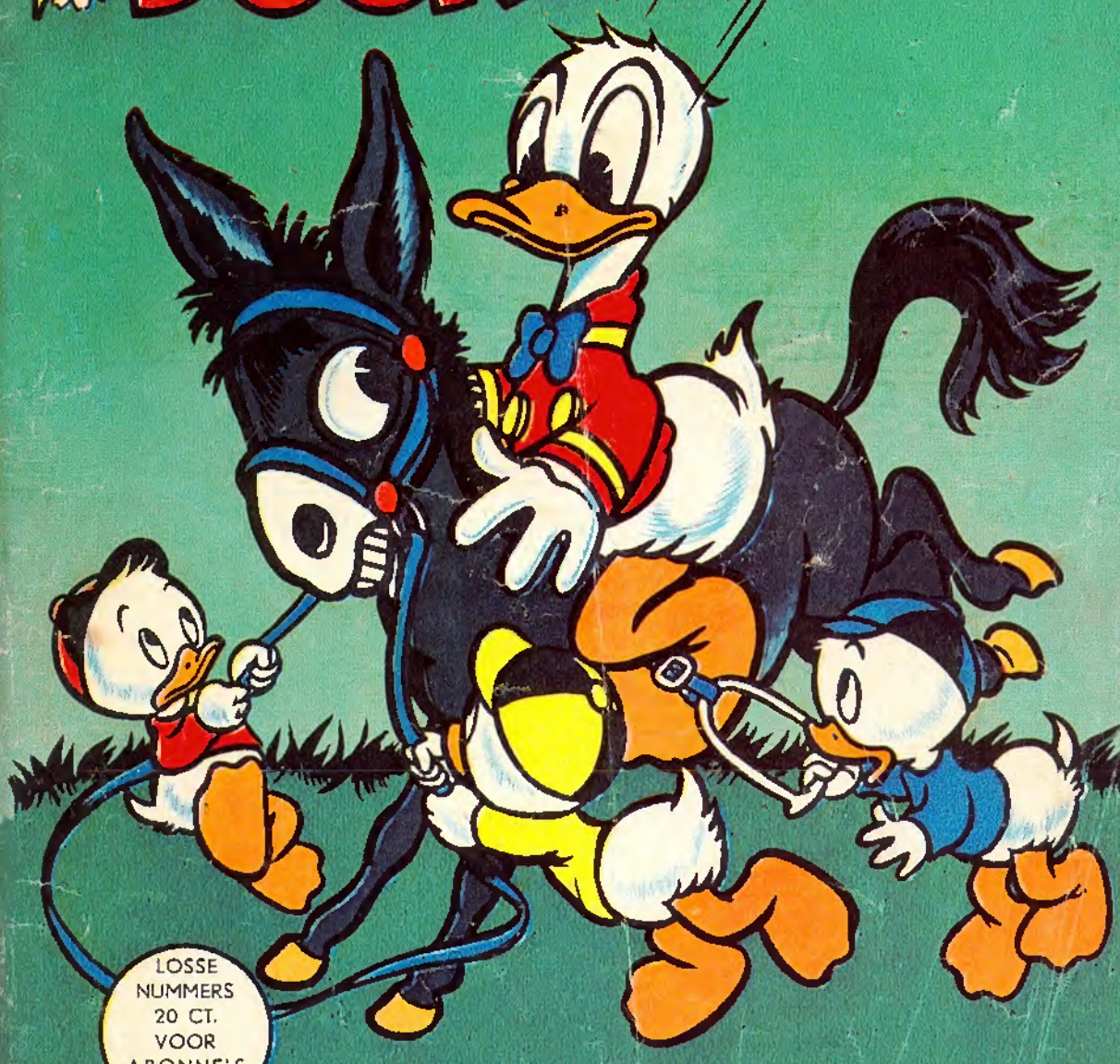

LOSSE NUMMERS 20 CT. VOOR ABONNE'S 15 CENT

№ 45 7 NOVEMBER 1953

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

LAATST maakte ik een reis per trein, toen er in Apeldoorn een blinde man instapte. Er was een vrouw bij hem, die hem blijkbaar naar Utrecht begeleidde. Zij was vol zorg voor de blinde. Zij gaf hem een rustig plaatsje in een hoek buiten de toeht. Zij sprak namens hem met de conducteur en zij vroeg meer dan eens aan de blinde, of hij wel goed zat, of hij nog iets nodig had, of hij zich goed voelde, enz. Maar toch maakte zij, ondanks al haar goede zorgen, één grote fout. Aan iedereen, die het horen wilde, vertelde zij, dat die man blind was en zij voegde er aan toe, dat het toch wel heel erg moest zijn, als je je ogen miste. Natuurlijk bedoelde zij het allemaal heel goed, maar het was beslist verkeerd, dat zij deze blinde voortdurend aan zijn gebrek herinnerde. Het liefst zou ik dat aan deze vrouw hebben duidelijk gemaakt, maar ik kreeg er helaas geen gelegenheid voor. Ik zag geen kans haar alleen te spreken te krijgen.

En daarom zeg ik het maar aan jullie, lezers en lezeressen van „Donald Duck": Let goed op je woorden als je met blinde mensen in aanraking komt! Laat hun zo weinig mogelijk merken, dat zij iets missen wat jullie wèl bezitten, het kostbare licht van het oog! Wees aardig voor hen, help hen zoveel je kunt en zorg ervoor, dat zij zichzelf als gewone mensen voelen. Heus, dan voelen deze mensen zich het gelukkigst.

DONALD

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG

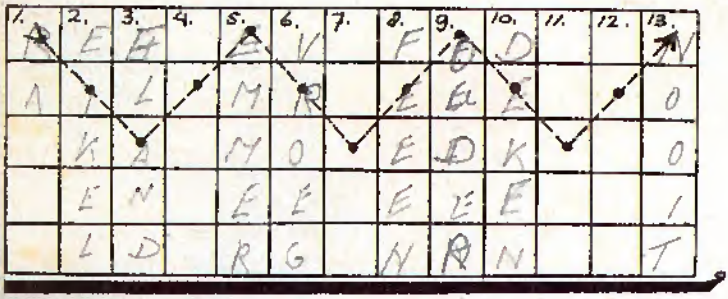

Van boven naar beneden: 1. klein kind, 2. vrucht van de elk, 3. wijfje van het hert, 4. roofdier met zwemvliezen, 5. vat met hengsel om water te dragen, 6. niet laat, 7. adresstrookje, 8. sprookjesfiguren (m.v.), 9. dat worden we allemaal iedere dag, 10. ligt op je bed, 11. gereedschap v. d. timmerman, 12. rillen, 13. nimmer. — Heb je alle woorden goed ingevuld en volg je de pijl, dan vind je de naam van iets dat we allen in de winter kunnen zien. Schrijf dit woord op een briefkaart en zend die vóór 12 Nov. aan „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan op de briefkaart moet staan: „Prijsvraag nummer 45". Veel succes, allemaal!

De oplossing van puzzle nr. 42 luidt: „Blaffende hondjes bijten niet".

DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD

Uitgave van „Margriet", weekblad voor Moeder en Kind. Adres: Huidekoperstraat 20, Amsterdam. Telefoon 36500. Postgiro 119131. Abonnementsprijs voor Nederl. 15 cent per week of f 1,95 per kwartaal. Losse nummers 20 cent. Voor België 30 fr. per kwartaal. Voor Indonesië, Nieuw-Guinea, de Nederlandse Antillen en Suriname f 1,95 per kwartaal; voor alle overige landen f 2,45 per kwartaal.

Copyright 1953 Walt Disney Productions „De Geïllustreerde Pers N.V.". — Alle rechten voorbehouden.

OOM DONALDS *BRIEVENBUS*

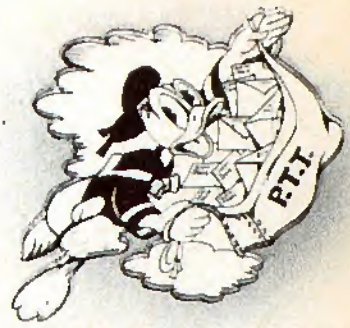

De inzendingen van de Herfstprijsvraag stromen binnen! We worden haast begraven met goede en niet-goede oplossingen! Maar vergeten jullie dan niet tegelijkertijd, om ook een briefje te schrijven aan oom Donald? Het adres is: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Op de enveloppe moet staan: Oom Donalds Brievenbus. Tot schrijfs, allemaal!

MARIE-LOUISE van DALEN, DEN HAAG: Het valt niet mee om al je vriendinnetjes te moeten achterlaten in Nederland, als je zelf naar Nieuw-Zeeland gaat, hè Marie-Louise? Maar treur maar niet, meiske, in Nieuw-Zeeland zijn ook leuke meisjes en je zult er vast wel weer plezier hebben op school, net zoals hier!

TOON SMEETS, ROERMOND: Niemand weet wat er op de bodem van de allerdiepste oceanen te vinden is. Maar grote geleerden zijn het aan het onderzoeken, dus misschien lees je nog wel eens in de krant hoe het er daar uitziet.

ANNIE OVEREEM, UTRECHT: De boeken van Karl May kun je best lezen, want ze zijn erg spannend en erg mooi. Je hoeft niet bang te zijn, dat het per se jongensboeken zijn, want ik zou de meisjes de kost niet willen geven, die ze ook in één adem hebben uitgelezen!

PIET SMITS, DEVENTER: Malaria komt nog wel voor, hoor! Een paar jaar geleden was er zelfs een kleine epidemie in Amsterdam, ten Noorden van het IJ. Je bent misschien in de war met ziekten als cholera en pest, die praetisch niet meer voorkomen.

TREESJE BUIS, ALKMAAR: Pottenbakken is echt een bestaand beroep, Treesje, en nog wel een heel mooi beroep. Mooie aardewerk-schotels en kannen worden niet zo maar in vrije tijd gemaakt, nee, er zijn zelfs heel grote fabrieken, die alleen maar pottenbakken!

JOHNNIE RIJSHOUT, HAARLEM: Trek je nooit iets van plagen aan, want iemand, die altijd plaagt, is geen knip voor de neus waard. Je weet toch wel, dat het soms veel gemakkelijker is om lelijk te zijn dan vriendelijk? Dus kinderen, die vaak lelijk zijn, spannen zich ook nooit in om goed te doen, dus je kunt heel vaak aannemen, dat het grote slappelingen zijn.

BETSIE DIJKMAN, MIDDELBURG: Ik vind het leuk, dat je zo in je schik bent met ons vrolijke weekblad! Probeer nog maar weer eens of je geen prijsje wint met de wekelijkse prijsvraag! Maar vergeet nooit, dat het niet om het prijsje gaat, maar om de aardigheid van het oplossen!

Donald Duck

WALT DISNEY

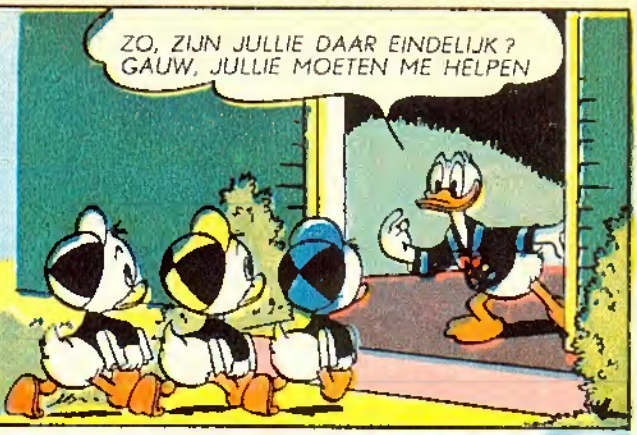

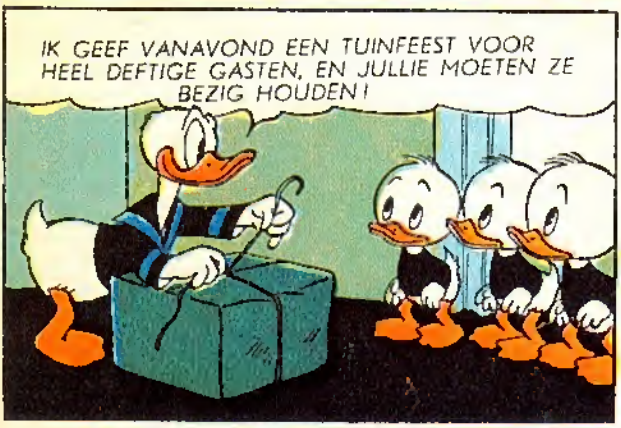

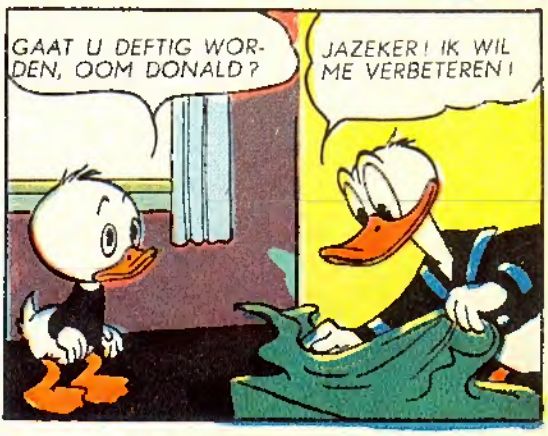

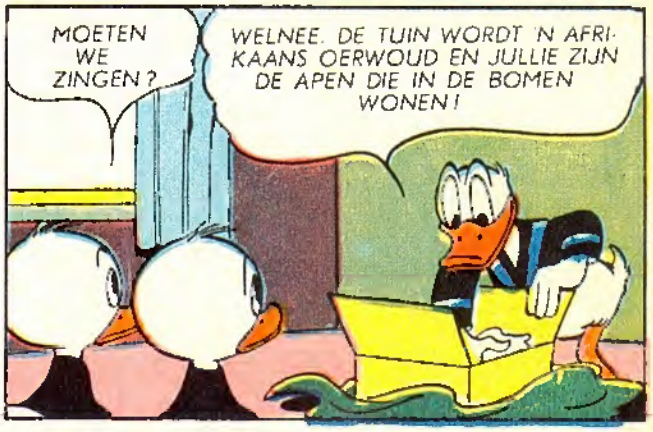

Vervolg blz. 6

BONGO
BONGO
HET WERELDWONDER
BONGO
DE STERKE BEER

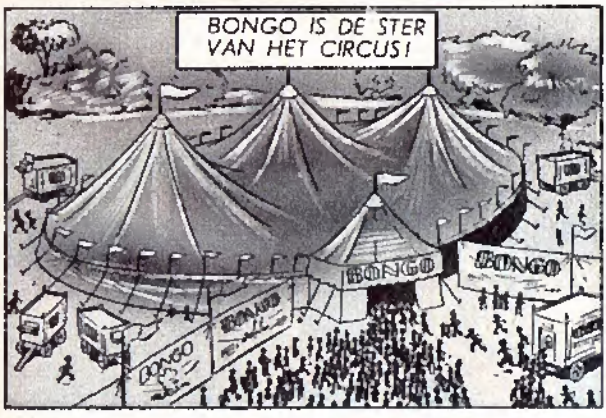
BONGO IS DE STER VAN HET CIRCUS!
BONGO
BONGO

IEDEREEN IS GEK OP HEM!

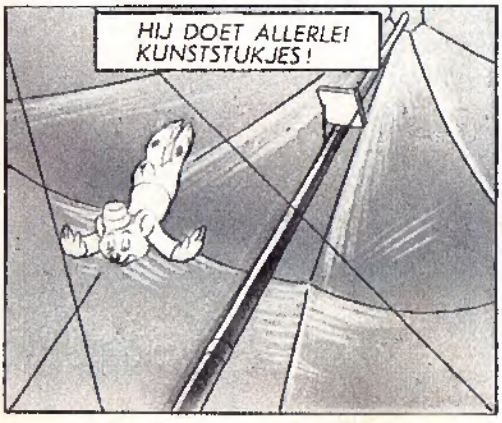
HIJ DOET ALLERLEI KUNSTSTUKJES!

HIJ KAN WERKELIJK ALLES!
BRAVO!
HOERA
KLAP
KLAP
KLAP
KLAP
HOERA
BRAVO!

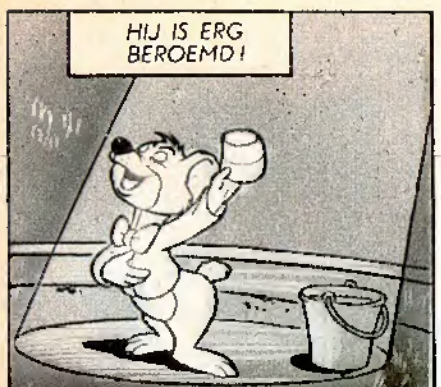

Vervolg blz. 8

Vervolg v. blz. 3

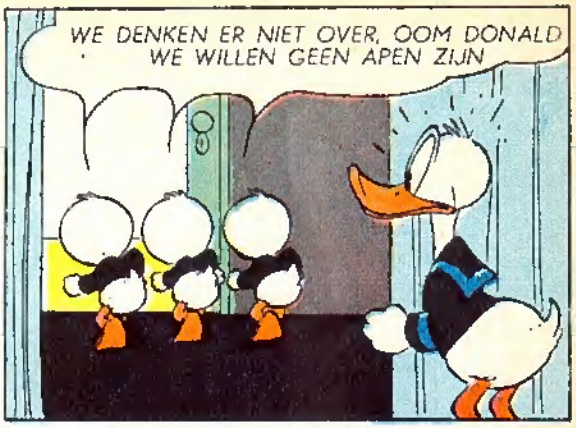

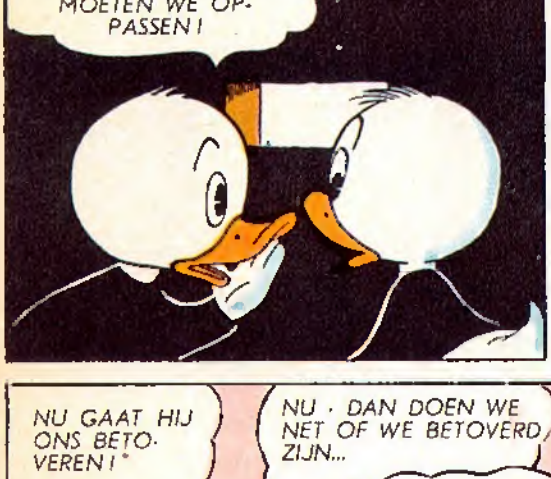

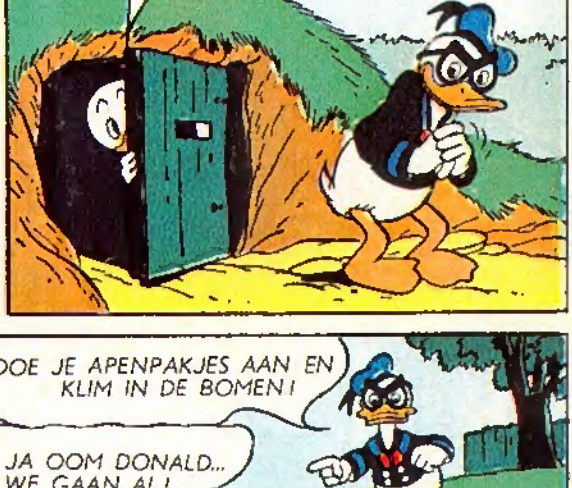

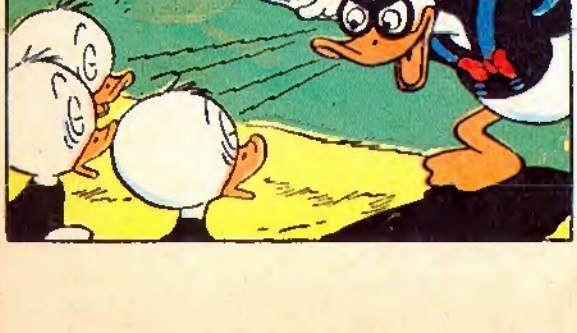

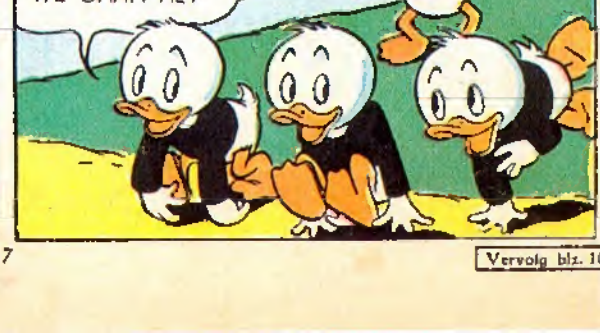

Vervolg blz. 10

Vervolg v. blz. 5

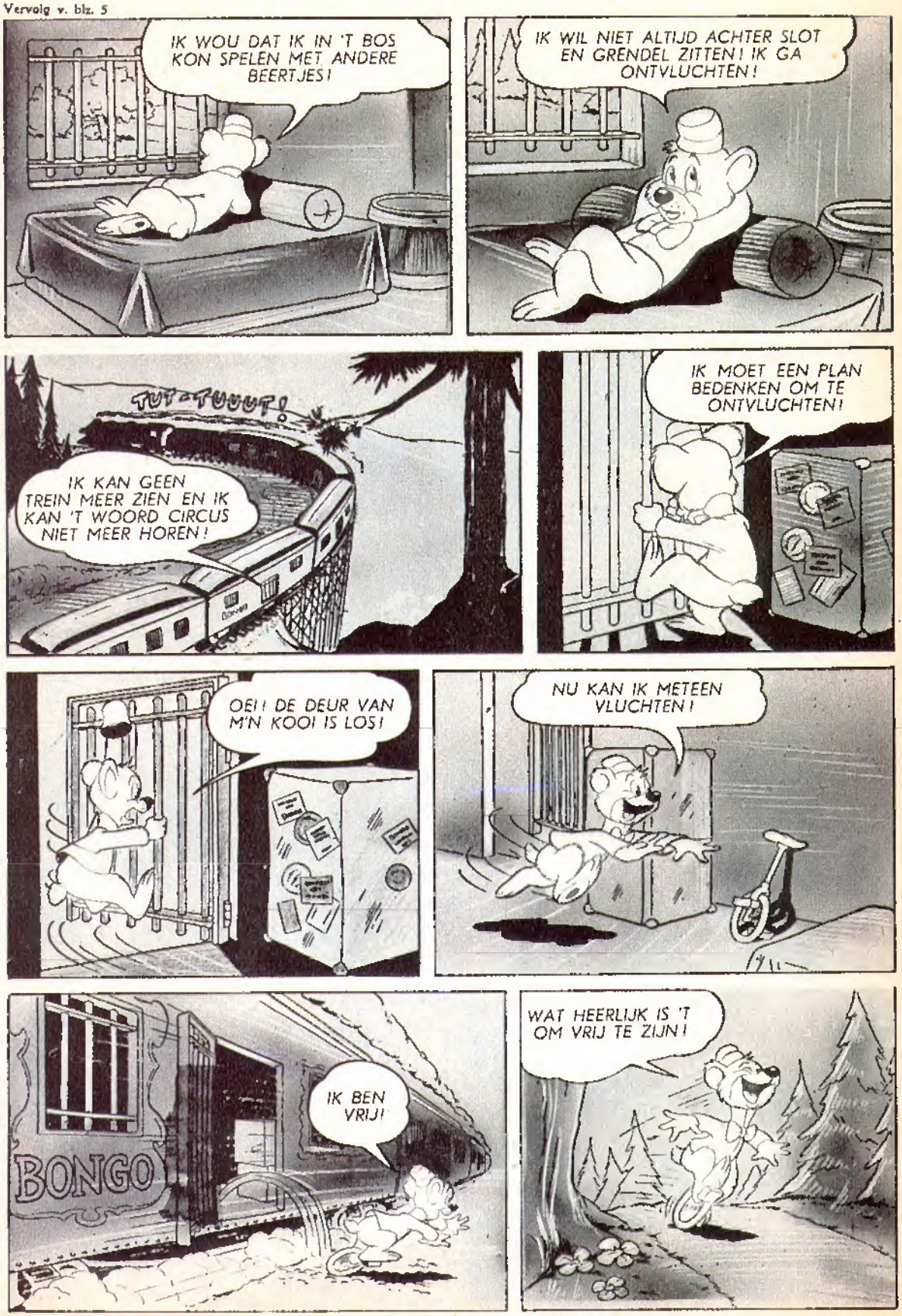

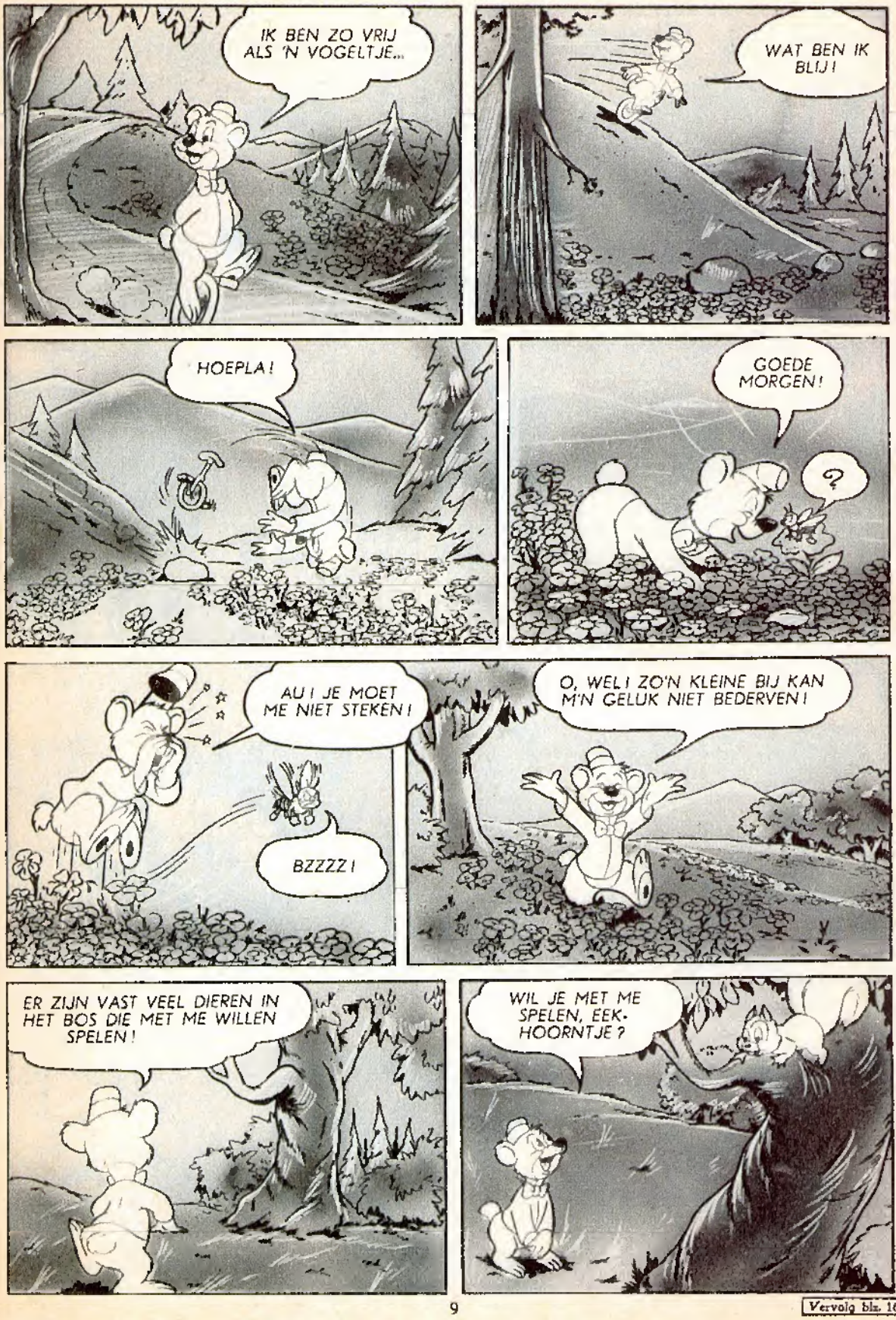

Vervolg blz. 16

Vervolg v. blz. 7

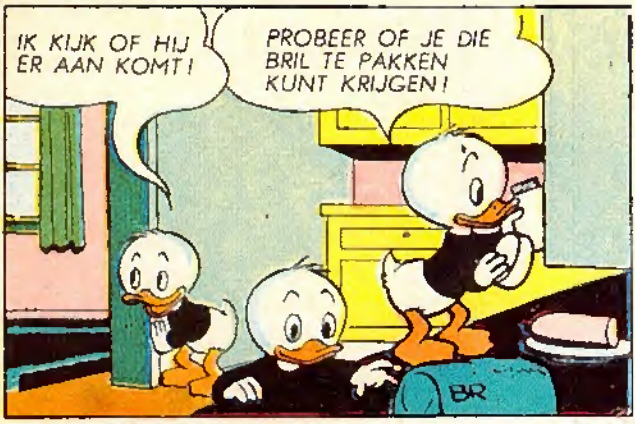

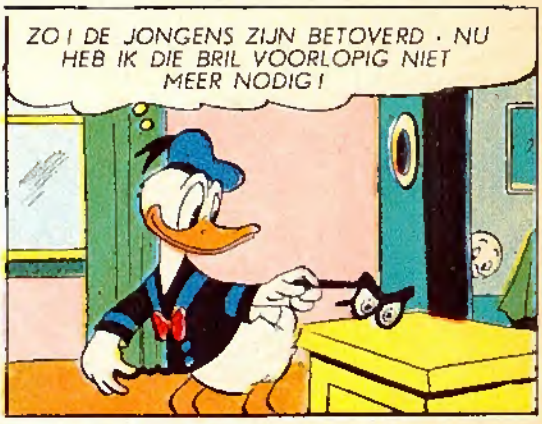

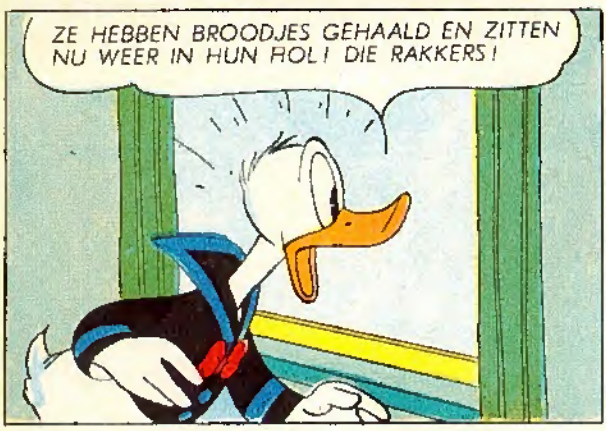

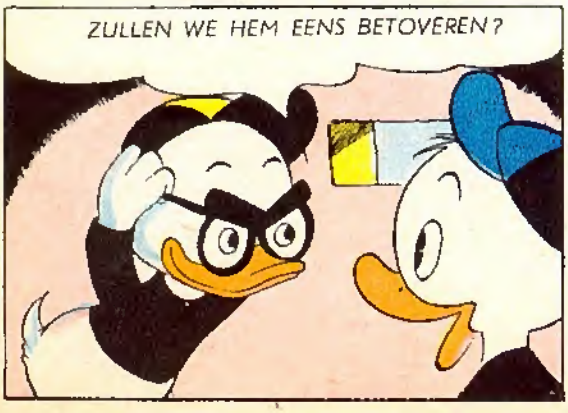

Vervolg blz. 15

DITJES EN DATJES VAN DONALD DUCK

GROTE SPORTFIGUREN
WIM BLEIJENBERG

Het is nog geen jaar geleden, dat vrij onverwachts een voetballer uit de tweede klasse in het Nederlands elftal gekozen werd: Wim Bleijenberg van de voetbalvereniging Rigtersbleek. Het gebeurt immers maar zelden, dat heel goede spelers lid zijn van een tweede klas club. Met Bleijenberg is het dan ook allemaal een beetje vreemd gelopen. Toen hij door de keuzecommissie van de K.N.V.B. werd „ontdekt" was hij nog lid van de vereniging Wageningen, de Oostelijke eerste klasser.
Maar goed, om precies te zijn, Wim Bleijenberg was nog geen 17 jaar toen hij reeds als midvoor werd opgesteld in het eerste elftal van Veenendaal, destijds een tweede klasse club. Bleijenberg had een avontuurlijke geest. Nauwelijks was Veenendaal gedegradeerd naar de derde klas of Wim meldde zich bij Wageningen. Van dat moment af kwam zijn naam „in het nieuws". Geen wonder, want deze jongeman kon koppen als weinig anderen. Hij was niet erg snel, maar als een van zijn makkers een bal hoog in het doelgebied van de tegenpartij plaatste, zette Bleijenberg er prompt zijn blonde kuif onder. En dan sloeg hij de bal met het hoofd ergens in de hoek van het doel. Meestal onhoudbaar voor de doelverdedigers. De jonge Wim werd al spoedig opgesteld in het Nederlands jeugd-elftal. Met Wageningen mocht hij mee naar Engeland, waar zijn club enkele wedstrijden speelde tijdens het grote Britse festival. Ook het verwende Engelse publiek toonde grote bewondering voor de prachtige koptechniek van deze jonge voetballer. Maar.... ik vertelde het al, Wim houdt van een avontuur. Op een goede dag verliet hij Wageningen en vestigde zich in Enschede. Hij werd lid van Rigtersbleek, een tweede klasser. De club ondervond veel plezier van de aanwinst, want enkele maanden geleden is zij, dank zij het groot aantal doelpunten dat Bleijenberg scoorde, naar de eerste klas gepromoveerd. Intussen had Wim zijn debuut gemaakt in het Nederlands elftal. En dit was lang niet slecht, want de keepers van België, Denemarken en Noorwegen hebben reeds tot hun verbazing ontdekt, dat de kopstoten van deze blonde jongen de vaart van een schot hebben. Zij hebben echter ook met een zeker genoegen gezien, dat deze zelfde speler soms de meest eenvoudige kansen kan missen. En dit laatste is natuurlijk niet leuk voor alle Nederlandse supporters, die het zo fijn vinden als Oranje eindelijk weer eens een echte Interland wint.

EERST PLAATJES SPAREN, DAN EEN WERELDREIS MAKEN

Met een echte pijl en boog, een grote sombrero en een flink aantal Amerikaanse munten en postzegels is onlangs een Duitse jongen van veertien in zijn woonplaats Hamburg teruggekeerd. Als millioenste koper van een plaatjesalbum over Midden- en Zuid-Amerika, dat uitgegeven werd door een margarinefabriek, heeft hij per vliegtuig naar de verschillende landen, die in het album werden behandeld, mogen reizen. Op zijn vierweekse wereldreis door de lucht heeft hij meer dan 37.000 km afgelegd!

EVEN NADENKEN!

Hier volgen drie vragen, waarvan je het antwoord moet proberen te vinden, zonder eerst op een andere bladzijde er naar te gaan zoeken! 1. Wie was Richard Wagner en wanneer leefde hij? 2. Van welk land is de „Marseillaise" het volkslied? 3. Welke vrucht wordt met het Maleise woord „pisang" bedoeld?

MARIJKE

Marijke, klein Marijke,
Wat doe je in de hof?
Je mooie, witte laarsjes,
Die komen vol met stof.

Je hagelwitte schortje
Wordt vuil, wat ik je zeg,
Je nieuwe jurk zal scheuren
Daar in de rozenheg.

Marijke kind, Marijke,
Ik zie al wat je doet,
Je geeft de bloempjes water
En dat is heel, heel goed!

BANGE JOHAN

Als je een lijn trekt vanaf punt 1 naar 2 en zo steeds een nummer hoger, tot het hoogste getal dat je vinden kunt, zul je heel gauw ontdekken, waarvoor Johan zo bang is. Ik denk wel dat hij de..... erg geplaagd heeft, anders zou deze vast niet zo boos op hem zijn!

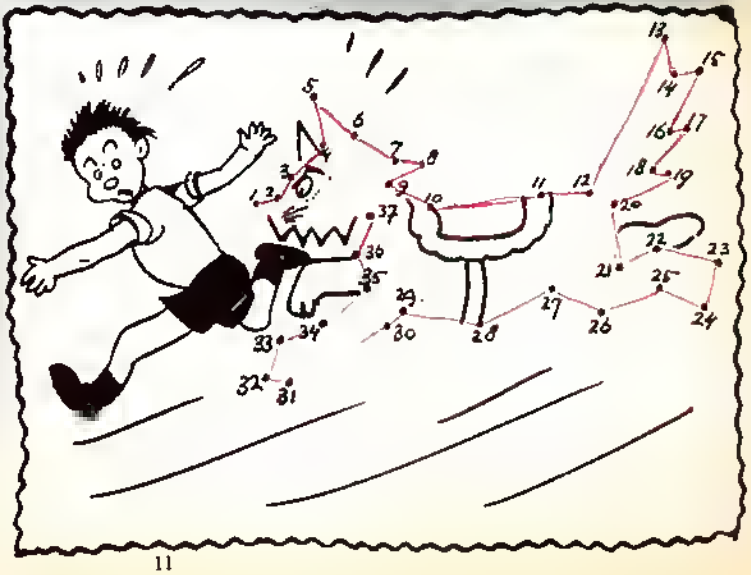

TOE

ZOON VAN H

DE FELLE TROPENZON blakerde de harde grond. Er ging geen zuchtje wind over de lemen hutten en grauwe tenten. Hier en daar sieeg langzaam een dunne slieri rook op van een oventje, waarop vrouwen eten kookten.

Op 'n open ruimte lagen de olifanten van de blanke opzichier, Sahib Peiersen, die echter zelden in het kamp kwam. Het toezicht over de kudde had de oudste van het kamp, Machua Appa.

„Goed zo, Kleine Toemai," zei hij goedkeurend tegen een tienjarige jongen, die ijverig bezig was met zijn geliefde olifant, die Kala Nag heette.

„Je doet je werk goed," prees Machua Appa. „Bijna net zo goed als mijn flinke zoon Singha. Jammer, dat je te jong bent, Toemai. Anders zou jij misschien wel je vader als olifantengeleider kunnen opvolgen. Maar ja...."

Maar kleine Toemai stond stil. Zijn donkere ogen fonkelden en boos kneep hij zijn kleine vingers in de ruwe boisier van een cocosnoot, waarmee hij bezig was Kala Nag schoon te krabben.

Ja, Kala Nag, je huid moet mooi donker zijn, Zwart. Je heet immers Kala Nag? Zwarte Slang! Zo zwart als de cobra-slang moet je worden. Dan kan ik pas trots op je zijn. Sahib Petersen koopt jullie, olifanten, maar wij „kornaks" (olifant-gelelders) kunnen alleen maar goed met jullie omgaan. En daarom wil ik jouw kornak worden, Kala Nag. Laten ze maar kletsen. Als je werk hier afgelopen is, als de zware ijzerhoutbomen, satijnbomen en de ebbenstammen allemaal uit het bos weggesleept zijn, ga je naar een rijke vorst. Je krijgt dan gouden ringen in je oren en een draagstoel van duur leer, versierd met rode zijde, op je rug. Je krijgt een rood kleed over je heen, met fijn goud bestikt, Kala Nag, en je mag vast en zeker helemaal vooraan lopen, vlak voor de vorst uit. Dan zit ik, Kleine Toemai op je kop, Kala Nag, want ik zal de opvolger zijn van mijn vader, de Grote Toemai. Ik...."

„Hahaha!" klonk de spottach van een zeventienjarige jongen achter Kleine Toemai. „Moet je dat vliegenvenijn horen. Pas op, kereltje. Kala Nag ziet je niet en zal je straks nog onder zijn poten verpletteren."

„En ik volg Grote Toemai op, versta je?" schreeuwde Kleine Toemai driftig. Nog voor hij zich omgedraaid had, wist hij al, wie hem daar zo lelijk uitlachte. Hij wist, dat het zijn grote vijand was, de valse Singha. Kleine Toemai schreeuwde: „Het is jouw schuld, dat ik geen kornak van Kala Nag mag worden. Maar ik word het toch! Toch, hoor je?"

Hij bukte zich en nam de nap olie op, waarmee hij bezig geweest was Kala Nag in te wrijven. Zonder zich te bedenken smeet hij de olie in 't gezicht van Singha. „Vlieg!" siste Singha. Met een paar grote passen was hij bij Kleine Toemai gekomen. Hij greep het venijn in de nek en drukte hem tegen de grond.

„Miserabele vlieg!" gromde Singha. „Wat denk jij wel?" Toen beukte hij Kleine Toemai op de rug en sloeg hem bont en blauw. Maar daar zette Kala Nag opeens zijn plompe poten in beweging. Zijn slurf greep langzaam om het middel van Singha. Nu was het de beurt van Singha om te keer te gaan. „Kala Nag! Kalm! Denk er om, Kala Nag, ik ben je baas."

„Nog niet en nooit!" schreeuwde Kleine Toemai fel. „Zie je wel, valse genieperd, dat je jouw niet hebben wil. Toe maar, Kala Nag! Toe maar!"

Mensen kwamen uit het kamp aanlopen. Ook Machua Appa, die nog niet ver weg was, rende naar de olifant. Kala Nag zette koers naar de poel en nog voor iemand het had kunnen verhinderen, beschreef de woedende Singha een prachtige boog door de lucht en kwam met een plons in de modder terecht.

Maar daar kwam Grote Toemai, de vader van Kleine Toemai, aangelopen. Hij had juist het slot van de ruzie tussen zijn jongen en de zoon van Machua Appa vanuit de verte gezien. Hij greep Kleine Toemai in de nek en schudde hem flink door elkaar.

„Kleine dulvel! Maak jij ruzie met de zoon van Machua Appa? Hoe durf je! Wat moet er van ons terecht komen als Machua Appa zich over ons beklaagt bij de sahib?"

„Hij plaagde me," antwoordde Kleine Toemai. „Ik vertelde tegen Kala Nag, dat ik later — als vader te oud geworden is — zijn kornak zal worden. En niet die gemene Singha, die veel te ruw is voor de dieren. Singha is vals. Hij doet de beesten pijn. Kala Nag zal hem op een goede dag nog eens verpletteren, die vlieg!"

MAI

ET OERWOUD

Machua Appa echter liet 't er niet bij zitten. Hij begon verschrikkelijk tegen Grote Toemai te keer te gaan.
De arme man wist zich geen raad, want Machua Appa had veel macht bij de blanke

sahib. „Ga naar Machua Appa," riep Grote Toemai. „En zeg dat 't je spijt! Je zult ons ellende brengen, als Machua Appa ons bij de sahib beschuldigt. Hoe durf je de zoon ...."
„Nu, laat maar," suste Machua Appa, die de kwaadste nog niet was. „Kleine Toemai is eigenlijk nog maar 'n klein kereltje."
De Grote Toemai schudde het hoofd. Hij keek Machua Appa smekend aan en bromde: „Hij is niet wijzer. Messua, zijn moeder, is veel te goed voor hem. Neem 't ons niet kwalijk, Machua Appa."

Op dit ogenblik klonk er van uit de andere kant van 't kamp een vreselijk geschreeuw.

De ruzie werd voor een ogenblik vergeten en allen keken naar de vrouwen en kinderen, die angstig kwamen aanhollen.
„Ghoenda! Ghoenda!" riepen zij. „Een wilde olifant!" Daar klonk 'n hevig gekraak. Kleine Toemai en de anderen zagen, hoe aan de overzij van het kamp met veel geraas de palen van de omheining opzij geduwd werden. Stukken hout vlogen alle kanten heen. Een grote olifant stormde met opgeheven slurf, luid gierend en trompetterend, het kamp binnen.
Onmiddellijk kwamen alle mannen in actie. Grote Toemai rende naar zijn hut en greep een paar lakken, die hij in een van de oventjes stak. Ook anderen grepen hier of daar 'n fakkel en met dit vuur gewapend trokken zij een kring om het woedende dier.
De „ghoenda" was plotseling ergens vanuit het oerwoud komen opdagen en het dolle dier was bij klaarlichte dag dit kamp binnen gerend, dreigend met dood en vernieling.
Singha riep Kala Nag. „Til me op, Kala Nag! Vooruit!" Maar Kala Nag weigerde. Hij schudde met de kop. Kleine Toemai wilde hetzelfde proberen, maar Singha duwde hem opzij. Toen zag de kleine jongen het grote gevaar, waarin het kamp verkeerde. Bliksemsnel sprong het ventje voor de kolossale Kala Nag en met fonkelende ogen schreeuwde hij: „Kala Nag! Lui varken! Het kamp is in gevaar en Grote Toemai is er niet. Draag Singha, zeg ik je!"
Toen sloeg het dier de slurf om Singha en tilde deze hoog op. Singha klauterde op de brede kop, prikte Kala Nag met zijn ankus (prikkel) en daar draafde het machtige dier de woeste indringer tegemoet.

Wat zal er met Kala Nag en Singha gebeuren? Wie van de beide olifanten zal winnen? De volgende week horen jullie 't verloop van de strijd.

DITJES EN DATJES VAN DONALD DUCK

DE RAADSELKIST

1. **De E-puzzle:** van links naar rechts: 1. het laatste, 2. een soort boom, 3. een vat met een hengsel. Van boven naar beneden: 1. narigheid.

2. In de zin, die afgedrukt is onder de opa met de vlieg op zijn neus, staan verschillende keren twee letters in dezelfde volgorde als in het alphabet. Dat zouden dus kunnen zijn een „g" en een „h" achter el-

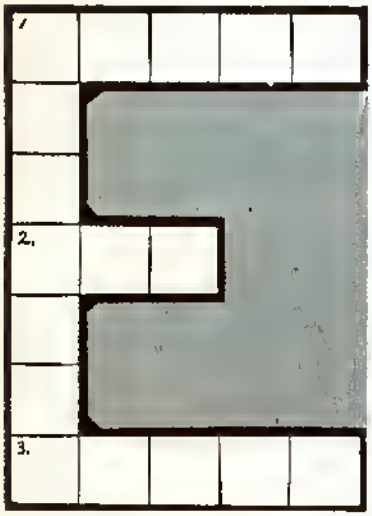

kaar, of een „r" en een „s" achter elkaar.... maar die staan er nlet bij! Zoek de letters die bij elkaar staan in de volgorde van het alfabet op en tel dan hoeveel keer het in de zin voorkomt.

DRIE MOEILIJKE VRAGEN (ANTW.)

1. Richard Wagner was een componist en leefde van 1813 tot 1883. 2. De Marseillaise is het volkslied van Frankrijk. 3. De banaan heet in het Maleis „pisang".

OPLOSSINGEN RAADSELKIST No. 44

1. 1. lasso, 2. licht, 3. inham, 4. groot, 5. sloop, 6. malle, 7. halte, 8. grond, 9. beker, 10. graat, 11. kraal, 12. salvo. Het woord in de middelste hokjes van boven naar beneden is: schoollokaal.

2. Op de bussen staat van links naar rechts: kaoeel, suiker, koffie, zout.

3. boot, goot, loot, moot, noot, poot.

JE KUNT HET GELOVEN WANT HET STOND IN DE KRANT

Hij was te dik. Een gerechtshof in Duitsland heeft de vroegere burgemeester van het dorp Hunzen vrijgesteld om voor de rechters te verschijnen, omdat hij „te dik" was. De oud-burgemeester zal nu waarschijnlijk in zijn woning worden verhoord. Hij had de rechters laten weten, dat hij niet naar het gerechtshof kon komen, omdat hij met zijn vierhonderd pond te dik was om in een auto of per trein „vervoerd" te worden!

Vreemd kerkbezoek. Een mijnheer in Baarn ontdekte, toen hij onlangs op een ochtend in de kerk kwam, een heel vreemde bezoeker. Hij meende dat een vergeetachtige man zijn wandelstok in de kerk had achtergelaten en dat deze over een der stoelen was blijven hangen. Hij wilde de wandelstok pakken om hem aan de koster van de kerk te geven, maar.... de stok voelde vies en klammig aan en.. begon te bewegen. Verschrikt liet de mijnheer de wandelstok los en.... kwam tot de ontdekking, dat een dikke ringslang voor zijn voeten wegkronkelde.

BOMEN MIDDEN OP DE WEG

Op de Farôer-eilanden (Noordpoolcirkel) is het een hele bijzonderheid, als er bomen groeien. Daarom laat men ze staan, waar ze ook de grond uitkomen! Zo is het in het stadje Thornshavn niets buitengewoons, wanneer de bomen midden op straat staan en niemand vindt het erg, dat daardoor het verkeer een beetje langzamer moet gaan!

SCHRIJF JE ME NOG EENS?

Wisten jullie, dat brieven een heel aparte geschiedenis hebben? Ik zal er eens wat van vertellen! Het woord „brief" is afgeleid van het latijnse woord „Brevis" dat „kort" betekent. (Frans: bref). Dus een brief was een korte samenvatting van nieuws en problemen, die de ene persoon aan de andere stuurde. Dat „kort" moet je maar met een korreltje zout nemen tegenwoordig — er worden meer ellenlange brieven geschreven dan korte! Brieven schrijven is bijna net zo oud als de wereld. De Grieken en Romeinen schreven hun brieven op plankjes, die met was werden bedekt en met een griffel of „stilus" beschreven — vandaar ons woord stijl en de uitdrukking: hij heeft een goede stijl.

Toen er later perkament voor de brieven gebruikt werd, maakte men er kleine boekjes van, die met draden werden omwonden. De knoop, die in die draden gelegd werd, werd met was bedekt en daar drukte de schrijver van de brief zijn zegelring in. In de 18e eeuw begon men met het uitgeven van boeken, die helemaal in briefvorm geschreven waren. Dus het verhaal over een paar mensen en dat verhaal werd dan niet verteld, maar het werd duidelijk gemaakt in brieven, die de personen van het boek aan elkander schreven.

In die tijd begon men ook de persoonlijke brieven van beroemde mensen in boekvorm uit te geven, zoals de briefwisseling van de Duitse dichters Schiller en Goethe en de brieven van Johan de Witt. Op die manier werden deze beroemde mannen bekender en konden de mensen, die na hen leefden, hen beter begrijpen.

3. Welk spreekwoord wordt door deze tekening voorgesteld?

Vervolg v. blz. 10

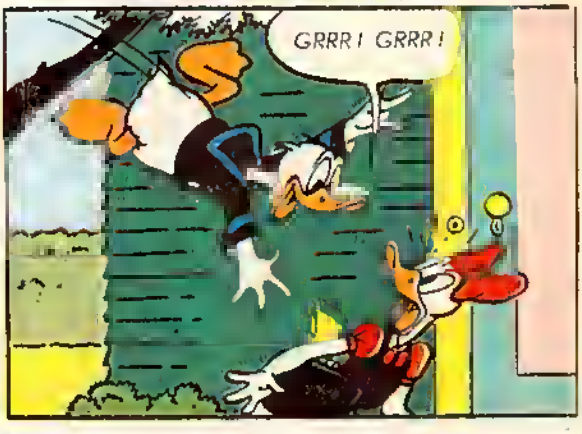

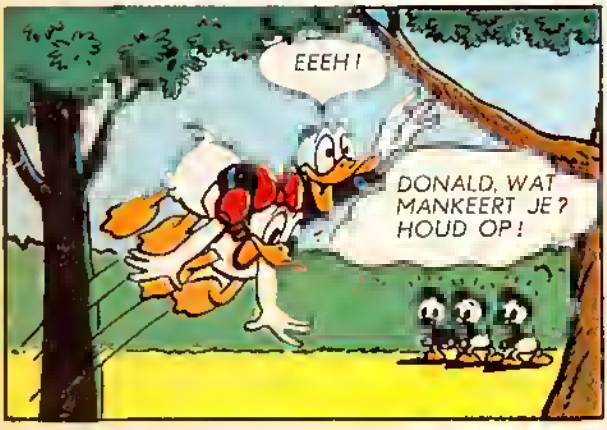

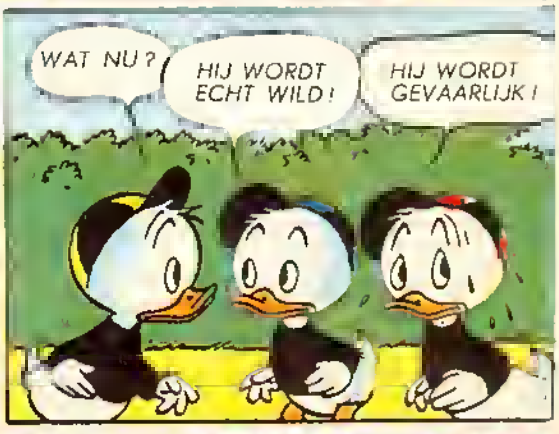

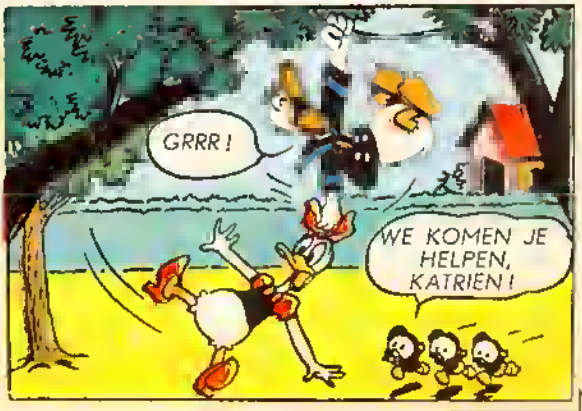

Vervolg blz. 13

Vervolg v. blz. 9

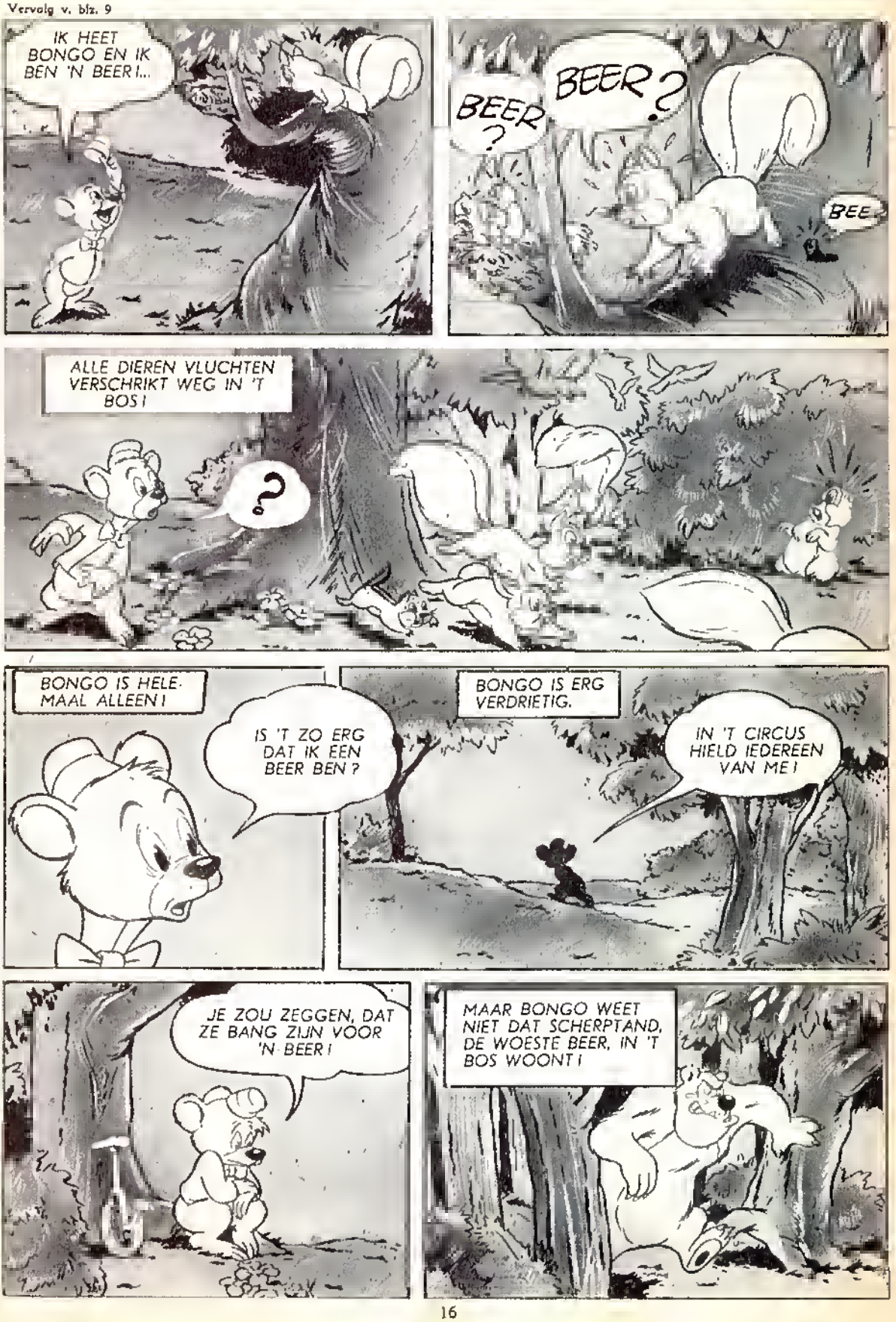

Vervolg blz. 20

Vervolg v. blz. 15

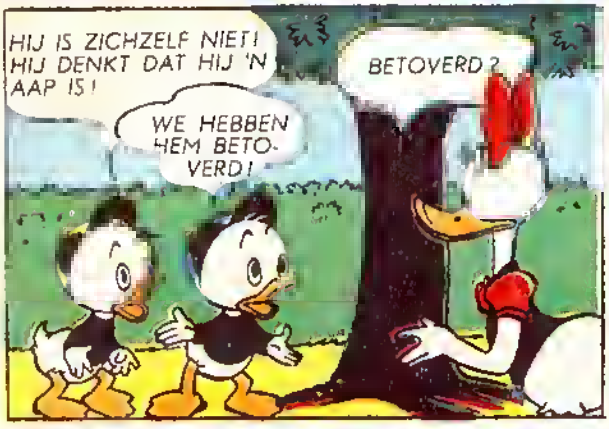

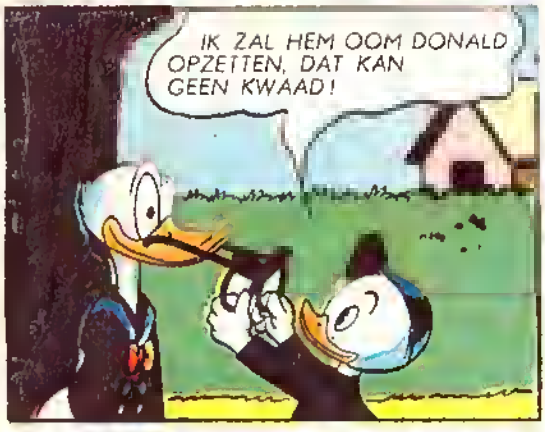

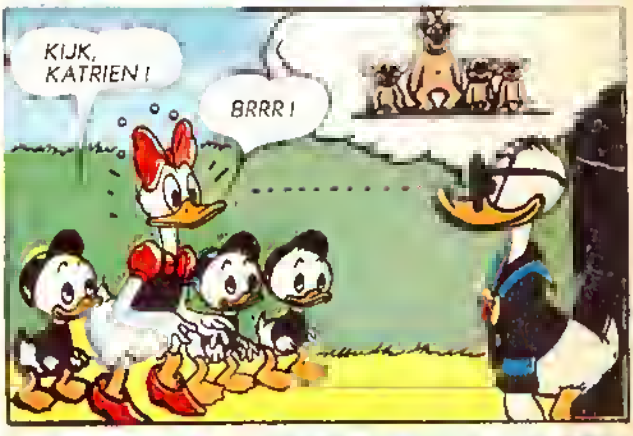

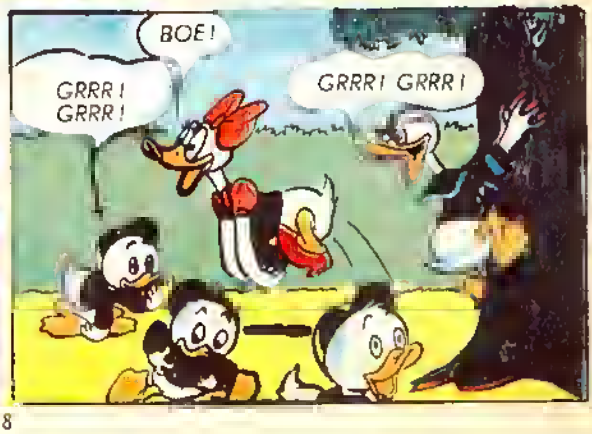

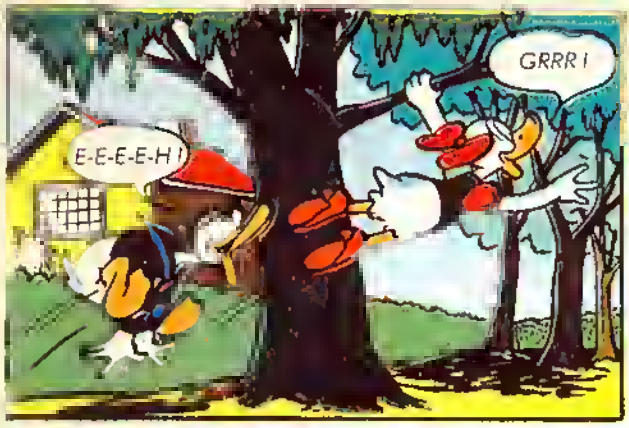

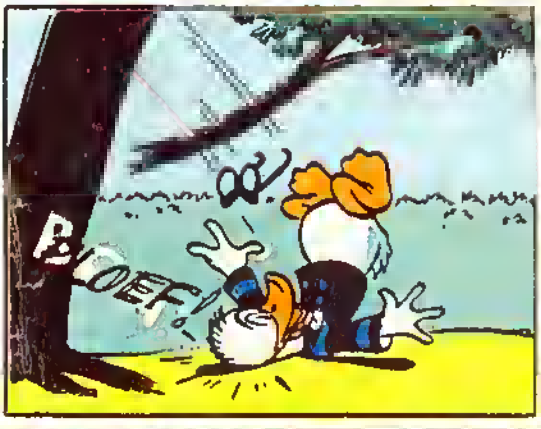

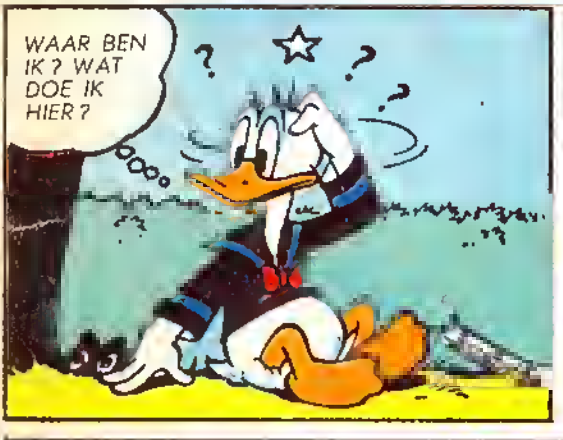

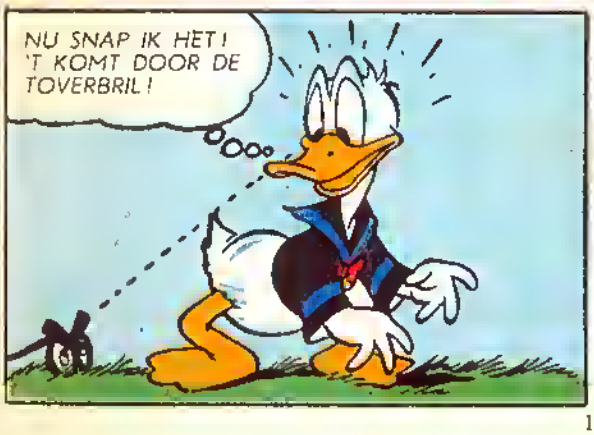

Vervolg blz. 22

Vervolg v. blz. 17

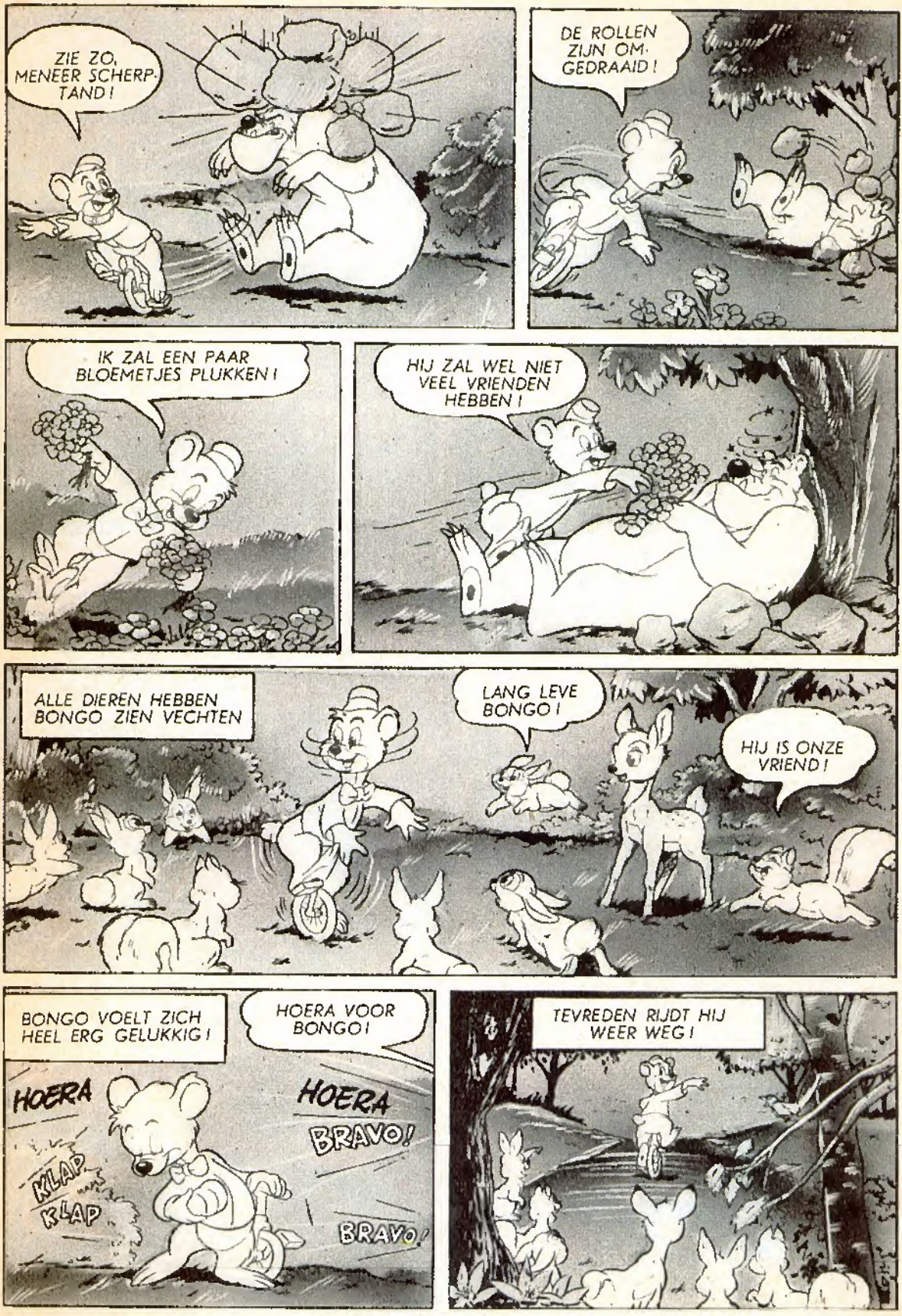

WORDT VERVOLGD!

Vervolg v. blz. 19

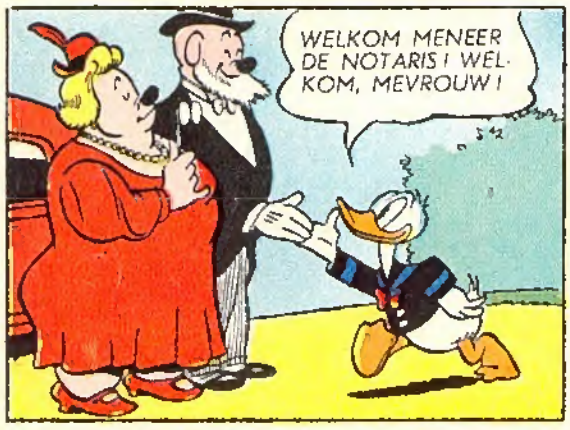

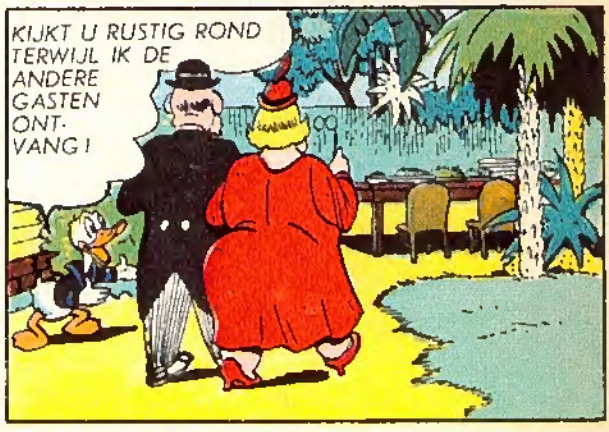

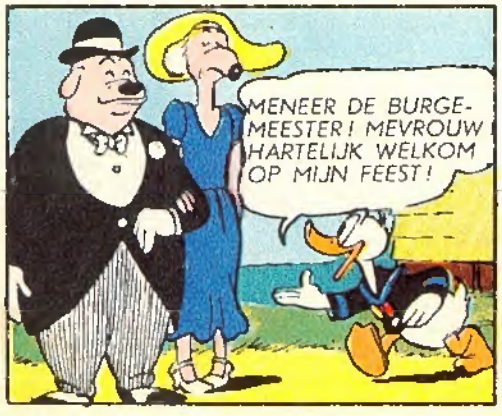

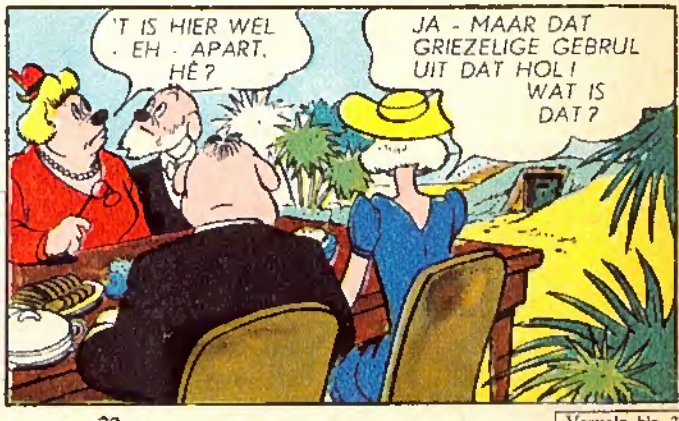

Vervolg blz. 23

MMM! BOTERKOEKJES! CAKE! IK HEB ECHT TREK!

IE-IE-IEH!

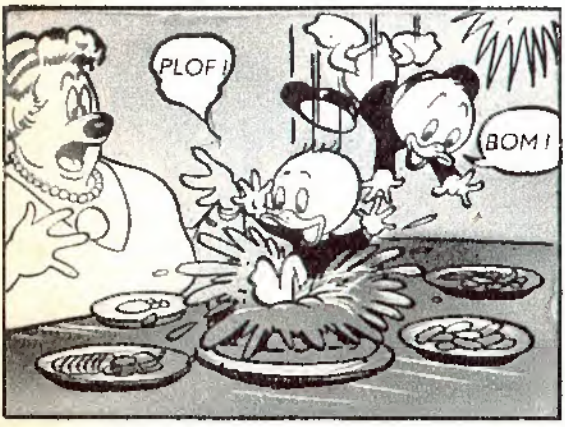
PLOF!
BOM!

AFSCHUWELIJK! WAT IS DAT NU?

HELP! DAAR ZIJN DE JONGENS!

SCHRIK NIET, DAMES EN HEREN! HET IS MAAR EEN GRAPJE!

MIJN NEEFJES SPELEN HET APENSPEL!
WAT EEN IDEE!

GRRR!
PATS

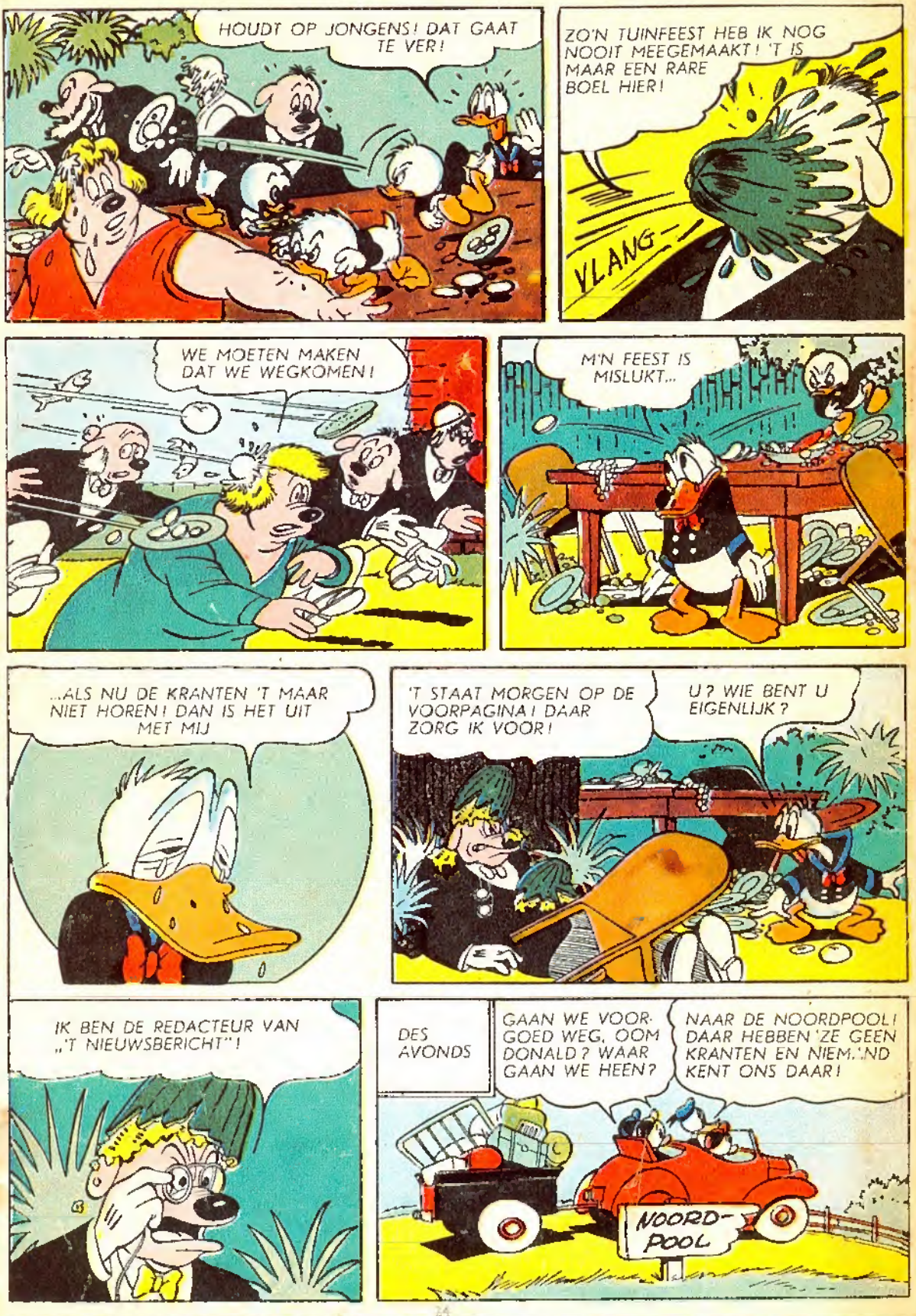
HOUDT OP JONGENS! DAT GAAT TE VER!
ZO'N TUINFEEST HEB IK NOG NOOIT MEEGEMAAKT! 'T IS MAAR EEN RARE BOEL HIER!
VLANG
WE MOETEN MAKEN DAT WE WEGKOMEN!
M'N FEEST IS MISLUKT...
...ALS NU DE KRANTEN 'T MAAR NIET HOREN! DAN IS HET UIT MET MIJ
'T STAAT MORGEN OP DE VOORPAGINA! DAAR ZORG IK VOOR!
U? WIE BENT U EIGENLIJK?
IK BEN DE REDACTEUR VAN „'T NIEUWSBERICHT"!
DES AVONDS
GAAN WE VOORGOED WEG, OOM DONALD? WAAR GAAN WE HEEN?
NAAR DE NOORDPOOL! DAAR HEBBEN 'ZE GEEN KRANTEN EN NIEM.'ND KENT ONS DAAR!
NOORD-POOL